mini reportaža

50 LET IGER IN PETJA

Spominska slika s predstave »Lumpacij Vagabund« v letu 1969

Vas Gotovlje leži nedaleč od Žalca, je takorekoč v senci vsega dogajanja v spodji Savinjski dolini. Bežni popisovalci dogodkov se običajno ustavljajo v večjih centrih, tu sem pa le redko kdo pride. Tu žive delavni in skromni kulturno-prosvetni delavci. To se je izkazalo tudi ob našem obisku: režiser Avgust Jordan in Jurij Goršek ml., predsednik prosvetnega društva sta z nenavajenimi besedami opisovala dogodke.

Prosvetno društvo Gotovlje obstaja že 50 let. Pod njegovim okriljem deluje poleg gledališke družine še pevski zbor (knjižnica v zadnjem času ne dela). Najdaljšo tradicijo ima petje. Pred dvema letoma so praznovali celo tričetrt stoletja organiziranega vokalno-glasbenega delovanja v okviru društva pa pojo ves čas od ustanovitve. Zbor je ustanovil Anton Goršek, njegovo delo pa še sedaj nadaljuje Jurij Goršek. Dirigentska palica gre v družini Goršek iz roda v rod.

Režiser Avgust Jordan je pri društvu zadolžen za gledališko skupino. Doslej je pripravil že več kot 25 celovečernih in krajših gledaliških tekstov. Pri njegovem delu mu pomaga nekajletno sodelovanje pri celjskem Amaterskem gledališču, teh let se še posebno rad spominja. Pleskarski čopič rad zamenja v zimskem času za režijsko knjigo, ni mu žal številnih ur. Kjerkoli se kaj dogaja, žrtvuje svoj prosti čas in vpliv. Okrog njega se zbirajo mladi in starejši. Trenutno šteje njegova skupina preko 50 članov, od tega aktivnih več kot polovica. Med najuspešnejše stvaritve šteje dela »Klopčič«, »Lumpacij Vagabund«, ter »Prisego ob polnoči«. Kot cenjen amaterski režiser je prevzel režijo operete »Mežnarjeva Lizika« tudi pri žalski »Svobodi«. Z njo so gostovali širom in počez po Savinjski dolini — igrajo jo še danes. Pripravlja še vse proslave, s posebno skrbjo še proslave ob 8. marcu — Dnevu žena. Za to sezono predvidevajo dve uprizoritvi: komedijo in mladinsko igrico »Medvedek na obisku«.

Če že govorimo o načrtih za prihodnje obdobje, ne smemo prezreti bogatih načrtov njihovega moškega pevskega zbora. Predvidevajo izmenjavo gostovanj z enim izmed sosednjih zborov Polzela ali Taborom. Organizirali bodo revijo pevskih zborov in nastopali povsod, kjer bodo želeli slišati njihovo ubrano narodno in ponarodelo pesem.

Za vso dejavnost so letos sprejeli 4.000 dinarjev. Občinski svet ZKPO Žalec jim sicer po svojih zmožnostih pomaga, vendar jim to ne zadošča. Prirejajo prireditve, nastopajo za »Juteks« in s tem zberejo potrebna sredstva. Drugih podjetih v kraju ni. Nič se ne pritožujejo. Imajo voljo in elan, imajo kulturni dom (le-tega bodo še to zimo dokončno uredili, vanj bodo napeljali s pomočjo KK Žalec tudi centralno ogrevanje), imajo pridne roke in željo napraviti še veliko in več. Taka društva bodo uspevala tudi v prihodnje!

SLOVENSKE KONJICE

TUDI O GOSPODARSTVU

Občinski sindikalni svet ZSS se v teh dneh pripravlja na volitve delegatov za osmi kongres ZSS.

Na konferenci, ki bo danes 5. oktobra, bodo poleg volitev spregovorili še o gospodarskem poslovanju delovnih organizacij v prvem polletju, besedo pa bodo rekli še o uresničevanju ustavnih dopolnil na območju občine.

VABILO NA PROSLAVO

Odbor III. bataljona III. VDV brigade iz Slovenskih Konjic vabi vse nekdanje borce, da se 8. oktobra zberejo v Šoštanju na Trgu svobode, ob 8. uri, zaradi svečanosti ob podelitvi domicila, ki ga pripravlja skupščina Velenje.

Borci naj se svečanosti udeleže v uniformah in s pripetimi odlikovanji!

DARUJTE KRI

Ker krvi vsako leto primanjkuje, vsak dan se mora odvzeti dvestotim ljudem, da se izpolnijo najnujnejše potrebe. Rdeči križ prosi vse prebivalce občin, da si bodo pravočasno rezervirali čas za odvzem krvi.

V Slovenskih Konjicah bodo kri odvzemali 5., 6. in 7. oktobra! Udeležite se akcije v čimvečjem številu!

ŠENTJUR

PROGRAM RAZVOJA

Posebna komisija občinske skupščine Šentjur je že pripravila srednjeročni program razvoja, ki ga v teh dneh obravnavajo družbeno politične organizacije. Popoldne se bo sestala občinska konferenca ZK Šentjur, katere člani bodo podali politično in gospodarsko oceno programa razvoja.

Ko je podpredsednik občinske skupščine inž. VEBER povedal odbornikom, da bodo dobili program razvoja, ki obsega čez sto strani, je izzval smeh s pripombo:

»Tovariši, potrebno ga bo pazljivo prebirati! Kot katekizem!«

MANJ PRIMEROV TBC

Na zadnjem fluorografiranju v Šentjurju pri Celju so pregledali čez 9.000 občanov. Na novo so odkrili sedem slučajev TBC, kar je precej manj kot na prejšnjem fluorografiranju. Na ponoven pregled so poklicali 280 občanov, medtem ko so jih na prejšnjem čez 400.

POŽARNO VARSTVENI NAČRT

V Sloveniji bo najverjetneje še letos izšel zakon, ki bo zahteval, da v v seh večjih krajih pripravijo požarno varstvene načrte. Zato so odborniki šentjurske občinske skupščine imenovali posebno komisijo, ki bo pripravila načrt. Za predsednika komisije so izvolili MARTINA CMOKA, poveljnika občinske gasilske zveze.

CELJE

LEP RODITELJSKI SESTANEK

Pretekli teden so na osnovni šoli v Štorah organizirali skupni roditeljski sestanek za vse starše. Najprej je zbranim staršem po učilnicah in kabinetih, v katerih učenci prežive lep del svojega dneva, spregovoril ravnatelj šole kar po zvočniku, zatem pa so razredniki bolj neposredno spregovorili o delu na šoli, o težavah, s katerimi se srečujejo učenci in učitelji ter o povezavi med šolo in domom. Kot zanimivo novost povezovanja šole s starši so na osnovni šoli v Štorah izvolili svet staršev. V svetu je po en starš iz vsakega razreda. O vlogi, delu in nalogah sveta staršev se bodo pogovorili z vsemi v teh dneh. Res vzpodbudna novost v delu šolskega kolektiva v celjski občini. (z)

V KOMPOLAH POTREBUJEJO TRGOVINO

Iz Kompol do Štor je več kot pol ure hoda. To omenjamo zaradi tega, ker mora vsaka gospodinja večkrat, če že ne vsak dan v tednu to pot opraviti, če želi kaj kupiti. Kompole namreč nimajo trgovine, niti ne telefona, da bi si večjo količino mogoče naročili na ta način. Da tako ne gre naprej, je jasno, saj je v celjski občini le malo naselij takšne velikosti, ki nimajo trgovine, so ugotovili Kompolčani že pred precej časa. Sedaj so se prizadevanja okrepila, saj so zbrali preko tristo podpisov, da žele trgovino, prostor za vsaj skromen paviljon je na razpolago, človeka za trgovino pa tudi ne bi bilo težko najti. Pri teh prizadevanjih je važno predvsem to, da število prebivalcev v Kompolah nenehno narašča, da bo asfaltna plast, ki jo sedaj delajo, prispela iz Štor do križišča pri Ocvirku in da imamo tik pred Celjem in Štorami opraviti s težavami, ki ne sodijo v ta čas. (z)

DARILO ZORKOVIM

Mladi iz ŽIČNE so se pred kratkim domenili, da bodo na kakršen koli način pomagali Zorkovima fantoma, o katerih smo v Novem tedniku že pisali. Zaprosili so Delavski svet za pomoč in ta jim je dal na razpolago večjo količino mreže, s katero so mladinci iz Žične opasali vrt pri Zorkovi domačiji. Mladinci Žične so postavili tudi tramove za žico ki so jih posekali v bližnjem gozdu, ki je last Zorkovih.

Nedolgo tega smo izvedeli, da nameravajo vsi novinarji Slovenije, ki se ukvarjajo s pisanjem o kmetijstvu, izvesti udarniško akcijo na posestvu Zorkovih. Gradili bodo cesto, ki sicer ni ne vem kako dolga, a je fantoma zelo potrebna. Akciji se bo prav gotovo pridružil tudi Novi tednik.

VELENJE

ZBOR MLADIH

V okviru prireditev na čast praznika velenjske občine 8. oktobra bo v petek, 6. oktobra v Velenju zbor mladine iz osnovnih in srednjih šol. To bo manifestacija več tisoč mladih ljudi, ki bodo tudi na tem srečanju obljubili, da bodo izpolnjevali svoje naloge in se dobro učili.

V zborovanje, ki bo povezano s kulturnim programom, bodo vpletli tudi niti zgodovinskih dogodkov v velenjski občini in svetle perspektive nadaljnjega razvoja.

PRISRČNO SREČANJE

Pred dnevi je sindikalna organizacija Gorenja povabila v goste 30-člansko skupino oziroma predstavnikov velenjskega rudnika lignita. Rudarski gostje so si najprej ogledali oddelek za elektronsko obdelavo podatkov, za tem pa tudi obrate za proizvodnjo štedilnikov, pralnih strojev, hladilnikov in obrat elektronike.

Po ogledu so se zbrali na skupnem razgovoru, kjer so se rudarji po besedah tajnika Gorenja, Lojzeta Napotnika, seznanili z razvojem podjetja in njegovo perspektivo. Rudarje je najbolj zanimala izdelava stanovanjskih hiš in seveda, kakšne bodo cene. Predstavniki Gorenja so jim povedali, da je v Ameriki cena za takšne hiše za okoli 25 odstotkov nižja od cen za klasične. Tega v Gorenju ne mislijo obrniti na glavo.

Srečanje je bilo prisrčno, Gorenje in rudnik lignita, dva velika in prizadevna kolektiva v Velenju, si podajata roke.

mali intervju

Vprašuje: Drago Medved

Odgovarja: Kupec Peter

Smo v času, ko povsod, pa tudi v gospodarskih organizacijah člani delovnih kolektivov spremljajo problematiko uvajanja in sprejemanja ustavnih dopolnil. Mnogo je kolektivov, ki so že seznanili svoje ljudi o tej problematiki in o tem, kaj prinašajo nova ustavna dopolnila. Tako so se tudi v Šentjurskem Alposu zbrali delavci in prisluhnili predavanjem, ki so jih organizirali po posameznih oddelkih.

Povprašal sem PETRA KUPCA, kako je on razudel nova ustavna dopolnila in kaj meni, kako so informirani ostali člani delovnega kolektiva.

— Jaz delam v Alposu že petnajst let in ne mislim zapustiti podjetja do svoje »penzije«. Podjetje dobro poznam in sem z njim preživljal vse dobre in slabe čase. Vesel sem, da so nas v podjetju seznanili z novimi ustavnimi dopolnili, saj se o tem zadnje čase veliko piše in govori na radiu in televiziji. Pa si nisem nikoli pravzaprav točno predstavljal, kaj vse to pomeni in kaj to prinaša.

— In vam je zdaj razumljivo, ko so vam v podjetju vse to razložili?

— Če odkrito povem, nekaj jih je razumelo, nekaj ne. Tudi sam še nisem povsem dojel vsega, kar so hoteli povedati. Toda mislim, da bo praksa tudi to v popolnosti razjasnila. Mislim, da bi morali imeti še več takih predavanj, to se ne da kar tako razumeti . . .

— Na katerem delovnem mestu delate?

— Delam v galanteriji, se pravi tam, kjer ravnamo in varimo aluminij. Na tem delovnem mestu sem že nepretrgoma petnajst let.

— Radi opravljate svoje delo?

— Rad, kaj pa!

— In kako živite?

— Priznati moram, da je danes dober standard. Do doma imam uro daleč in se vozim z avtobusom. Podjetje mi povrne del stroškov. Ne morem trditi, da nam gre slabo. Le cene so precej nestabilne, kar predvsem prizadene delavce, pa mlajši bi lahko malo bolj spoštovali delo starejših. Predvsem tisto, kar je že bilo narejenega.

— Pogrešate kaj?

— Razen zdravja ničesar. Ko me le ne bi mučila revma, ki sem jo dobil v vojski, pa srce . . .

Vprašuje: Tone Vrabl

Odgovarja: Bronica Zakonjšek

Nedavno se je končalo v Trebnjem na Dolenjskem 4. srečanje pionirjev dopisnikov in Dan zlatih knjig. Srečanja se je udeležilo 150 pionirjev — novinarjev iz vse Slovenije, med njimi tudi štirje iz Celja: Mojca Jaklič iz IV. osnovne šole, Mojca Pustoslemšek iz hudinjske osnovne šole ter Damjana Žolnir in Bronica Zakonjšek iz gimnazije. Slednjo smo poprosili za kratek razgovor, da nam pove nekaj več o srečanju, ki se ga bodo vsi udeleženci vedno spominjali.

Prireditev so pripravili pripravljalni odbor pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije, uredništva mladinskih časopisov in revij, mladinsko uredništvo RTV Ljubljana in drugi. Povabili so vse tiste, ki v zadnjih letih s svojimi prispevki stalno sodelujejo v mladinskih revijah in časopisih ter ustreznih rubrikah v ostalih časnikih.

Koga si vse spoznala v Trebnjem?

»O svojih knjigah so nam pripovedovali Anton Ingolič, Leopold Suhadolčan, Ivan Potrč, Ivan Minatti, Tone Pavček, Ivo Zorman, Jože Šmit, srečali pa smo tudi popularnega Tonija Gašperšiča ter junaka Erazma in potepuha oz. njuna ustvarjalca Draga Kecmana in Dareta Ulago.«

Kateri pisatelj je na tebe napravil najmočnejši vtis?

»Anton Ingolič. Veliko njegovih del sem že prebrala, tudi Gimnazijko, čeprav sem sama postala gimnazijka šele pred mesecem. Zelo žal mi je, ker ga nisem vprašala, kako je nastalo njegovo zadnje delo Pretrgana naveza.«

Se posebej spominjaš kakšnih dogodkov iz Trebnjega?

»Ko smo bili v tamkajšnji šoli, nam je prišel nasproti učitelj, ki je bil podoben »potepuhu« Daretu Ulagi kot jajce jajcu. Prosili smo ga za avtogram. Podpisal se je in rekel »jaz sem samo učitelj . . .« Ivan Minatti nam je povedal, da je prvo pesem objavil na bukvi, kamor je pripel kos papirja in na njem napisano pesem. Anton Ingolič pa je pripovedoval, kako je v šoli učil slovenščino Ivana Potrča. Ta ga je takoj dopolnil, da ko je Ingolič opazil, kako zna Potrč pisati novele in črtice, ga sploh ni več spraševal slovenščine . . .«

Bronica je še povedala, da najraje piše o vsakdanjih drobnih stvareh, ki jih poživljajo življenje, da pa ne bi mogla pisati o osebnih vtisih z razstav in tudi pesmi ne bi »skupaj spravila«.

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE —